

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря К.Миладинова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **3679** по описа за **2010** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение №135 от 02.02.2010г. по нахд №8926/09г. по описа на СРС, е отменено наказателно постановление №22-2201024 от 30.04.2009г. издадено от Директора на Д. „Областна И. по Т.”-С., с което на А. Г. П. в качеството ѝ на управител на „ЕД МЕДИЦИН БАЛКАН” ООД е наложена глоба от 2500лв. на основание чл.416 ал.5 КТ за нарушение на чл.12, ал.1 от Наредбата за организацията и структурата на работната заплата

Несъгласен с решението е наказващият орган, който по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени решението и вместо него да се потвърди изцяло наказанието. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище.

Представителят на С. предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд С.-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

С отмененото НП е наложена глоба от 2500лв. на А. Г. П. в качеството ѝ на управител на „ЕД МЕДИЦИН БАЛКАН” ООД на основание чл.416 ал.5 КТ за нарушение на чл.12, ал.1 от Наредба за организацията и структурата на работната заплата за това, че на лицето Ваня Маринова работеща в дружеството като „пласьор-консултант” не е начислено допълнително месечно трудово възнаграждение за трудов стаж и опит за месец 12.2008г., което също не е отразено и в трудовия договор. СРС за да отмени НП е приел, че неправилно е приложен материалния закон, тъй като е установил, че Наредбата за организацията и структурата на работната заплата не препраща за нарушения на същата към КТ, който от своя страна няма изискване за начисляване на възнаграждение за трудов стаж.

От друга страна-изложените в касационната жалба основания се свеждат до обстоятелството, че неправилно СРС е отменил НП. Визира се, че в глава 12 на КТ е регламентирано трудовото възнаграждение, а конкретно с чл.244 КТ е допуснато с ПМС МС да определя минималната заплата и видовете минимални възнаграждения по КТ. С оглед това се твърди, че наредбата е издадена на основание чл.244 КТ, а съставът на нарушение по чл.414 КТ визира нарушения на разпоредбите на цялото трудово законодателство.

Съдът установява, че по фактите страните не спорят, а именно, че не е отразено в трудовия договор допълнителното възнаграждение и съответно не е изплатено. Задължението за това е на работодателя /респ.на конкретно длъжностно лице/, който е „ЕД МЕДИЦИН БАЛКАН” ООД. Вместо на същото да бъде наложена санкция, на управителя на дружеството е наложена глоба. Същият извършва правни действия от името и за сметка на дружеството. В това число е подписал трудовия договор без да е отразено в същия възнаграждение за прослужено време и стаж и на следващо място е допуснал да не се изплати такава от съответните длъжностни лица. Визираното изпълнително деяние в АУАН и НП е второто- а именно, че П. **не е изплатила допълнителното трудово възнаграждение за м.12.2008г.** Същата обаче доколкото е управител /а не касиер на дружеството/ няма пряко задължение да изплаща трудовото възнаграждение, поради което противоправното ѝ поведение не е чрез действие, а чрез бездействие -а именно не е упражнила контрол, като така е допуснала да не се изплати допълнително възнаграждение. Отделно чл.10 ЗАНН изисква в специалния закон –в случая КТ, когато се наказват допустителите да има изрична норма т.е. не само да е посочено, че може да отговаря длъжностно лице, което е нарушило трудовото законодателство, а да е визирано изпълнително деяние „е допуснало да се наруши трудовото

законодателство” т.е. изпълнително деяние чрез противоправно бездействие по неосъществяване контрол на някой друг.

Следователно- това са изложените факти, които следва да се прецени дали са съставомерни. В тази връзка като състав на нарушението е посочен чл.416, ал.5 КТ, която норма визира правомощията на касатора да издаде НП. Има и препратка към чл.414, ал1 КТ, на която разпоредба се позовава в касационната жалба касаторът като състав на нарушение. Видно от чл.414, ал.1 КТ- работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв..Следователно има 2 състава на нарушение: на първо място има санкция за дружеството работодател, което не е наказано и на второ място има глоба за виновно длъжностно лице.

Във връзка с изложеното се поставя генералния въпрос дали управителят на дружеството е длъжностно лице дори, когато отговаря за свое противоправно действие /не бездействие или при условията на допустителство/. Така в случая следва да е установено, че П. има конкретно задължение да плати допълнителното възнаграждение и виновно не го е платила. В тази връзка касаторът не е изяснил съставомерни факти- дали П. е на трудов договор към дружеството или упражнява своите функции на основание договор за управление /който не създава трудово правоотношение, а дължи мениджърски резултат/ или само е представител на дружеството като вписан управител в ТР. Трябвало е да се изследват и опишат нейните преки задължение като управител на дружеството във връзка с изплащането на заплатата. Изложеното е съществено процесуално нарушение, което води до отмяна на НП, както и такова е непосочването на основанието на състава. Ясно е следвало да се посочи, че глобата се налага на основание чл.414, ал.1 **предложение 2ро** КТ, а не на основание чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.1 без да се изписва предложението.

Следователно- решението на СРС като краен резултат е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

С оглед гореизложеното, Административен съд С.-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №135 от 02.02.2010г. по нахд №8926/09г. по описа на СРС,

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1

2.